

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2014 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Piotr Pośpiech

Protokolant: Agnieszka Przewoźnik

przy udziale Prokuratora Prok. Apel. Małgorzaty Bednarek

po rozpoznaniu w sprawie **Z. O.**

skazanego za przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. i inne

zażalenia wniesionego przez Dyrektora Zakładu Karnego w W.

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 18 czerwca 2014 roku, sygn. akt (...)

w przedmiocie odmowy udzielenia warunkowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że:

a. na podstawie art. 77 § 1 k.k., art. 78 § 1 k.k., art. 80 § 1 k.k. warunkowo zwolnić Z. O., syna P.i H., urodzonego (...)w T., z odbycia reszty kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w P.z dnia 17 maja 2011 r. sygn. (...)za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. i inne na karę 3 lat pozbawienia wolności, ustalając okres próby na dwa lata;

b. na podstawie art. 159 § 1 k.k.w. oddać skazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

c. na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 k.k. i art. 72 § 1 pkt 6a w zw. z art. 159 § 1 k.k.w. zobowiązać skazanego w okresie próby do wykonywania pracy zarobkowej oraz uczestniczeniu w programie dla sprawców przemocy domowej w (...) Centrum Pomocy (...) w T.;

2. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Katowicach odmówił skazanemu Z. O. udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności. W uzasadnieniu wskazał, że uwzględnieniu wniosku sprzeciwiają się cele wymierzonej kary pozbawienia wolności, a przede wszystkim cel generalno – prewencyjny. Podniósł także, że w stosunku do skazanego prognoza społeczno – kryminologiczna nadal jest negatywna.

Powyższe postanowienie zaskarżył Dyrektor Zakładu Karnego w W., który, jak należy wnioskować z treści uzasadnienia, wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez udzielenie skazanemu warunkowego

przedterminowego zwolnienia. Argumentował, że cele kary zostały zrealizowane, a prognoza społeczno – kryminologiczna jest pozytywna.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne i skutkuje zmianą zaskarżonego postanowienia.

Podstawą udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia jest dodatnia prognoza społeczno-kryminologiczna co do przyszłego zachowania się skazanego na wolności. Stosownie do treści art. 77 § 1 k.k. skazanego na karę pozbawienia wolności sąd może warunkowo zwolnić z odbycia reszty kary tylko wówczas, gdy jego postawa, właściwości i warunki osobiste, okoliczności popełnienia przestępstwa oraz zachowanie po jego popełnieniu i w czasie odbywania kary uzasadniają przekonanie, że skazany po zwolnieniu będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. Sąd penitencjarny rozpoznając przedmiotowy wniosek zobowiązany jest więc ocenić go przez pryzmat wszystkich okoliczności, o jakich mowa w wyżej wymienionym przepisie. Oczywiście nie wszystkie okoliczności wymienione w art. 77 § 1 k.k. muszą zaistnieć kumulatywnie, niemniej jednak obowiązkiem Sądu jest dokonanie kompleksowej ich analizy i dopiero wówczas Sąd winien formułować względem skazanego prognozę społeczno-kryminologiczną.

Sąd pierwszej instancji, ustalając wobec Z. O. negatywną prognozę nie wskazał okoliczności na podstawie, których wysnuł taki wniosek. Można jedynie domniemywać, że Sąd Okręgowy decydującą rolę przypisał zachowaniu się skazanego przed osadzeniem go w zakładzie karnym, a zwłaszcza okolicznościom popełnionego przestępstwa. Przypomnieć natomiast należy, że tylko całościowa analiza wszystkich okoliczności wymienionych w art. 77 § 1 k.k. może być podstawą ustalenia prognozy społeczno-kryminologicznej. Nie może być tak, że pewne elementy negatywne, zwłaszcza te przed osadzeniem w zakładzie karnym, będą stanowiły trwałą negatywną przesłankę udzielenia skazanemu warunkowego zwolnienia. Proces resocjalizacji ma bowiem charakter rozwojowy i ma prowadzić do zmiany postaw i zachowania skazanego, zaś jeśli taka zmiana następuje, to trzeba uznać, że proces resocjalizacji odniósł swój zamierzony cel. Formułując prognozę kryminologiczną należy ocenić zachowanie i postawę skazanego m.in. w trakcie pobytu w zakładzie karnym, w kontekście ustalenia, czy ewolucja w procesie resocjalizacji jest widoczna i ma ona charakter trwały, rokujący osiągnięcie celów kary. W osobowości skazanego mają zajść takie zmiany, które spowodują ukształtowanie pożądanego postaw społecznych, w tym w zakresie obowiązku przestrzegania prawa.

Ze spostrzeżeń zawartych w opinii z zakładu karnego wynika, że skazany osiągnął pozytywne postępy w procesie resocjalizacji. Karę odbywa w zakładzie karnym typu otwartego w systemie programowego oddziaływania, korzysta z przepustek, pracuje poza jednostką penitencjarną w systemie bez konwojenta. Do tej pory nie starzał żadnych kłopotów wychowawczych, uzyskał kilkanaście nagród regulaminowych, a ni razu nie był karany dyscyplinarnie. Generalnie więc zachowanie skazanego podczas pobytu w tej jednostce ocenić należy jako bardzo dobre i nie budzące zastrzeżeń. Jest regulaminowy wobec przełożonych, w gronie współosadzonych funkcjonuje zgodnie i bardzo dobrze spełnia wymogi regulaminu i porządku wewnętrznego. Taka postawa skazanego niewątpliwie świadczy o tym, że jest on zainteresowany dokonaniem pozytywnych zmian w swojej osobowości.

Sąd okręgowy pominął w swoich rozważaniach szereg innych, a istotnych okoliczności, na które wskazuje skarżący. W kontekście popełnionych przez skazanego przestępstw ważne wydaje się być to, że ukończył on cykl zajęć z zakresu profilaktyki związanej z przeciwdziałaniem używania przemocy. Obecnie też werbalizuje krytyczny stosunek do dokonanych przestępstw.

W kontekście przytoczonych wyżej faktów, obrazujących postawę skazanego podczas odbywania kary nie sposób uznać, że okoliczności popełnienia niewątpliwie poważnego przestępstwa sprzeciwiają się udzieleniu warunkowego zwolnienia, bo właśnie w czasie odbywania kary skazany zmienił swoje zachowanie i postawy prezentowane przed osadzeniem. Oparcie odmowy udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia jedynie na tych podstawach byłoby wypaczeniem idei resocjalizacji. Analiza okoliczności obrazujących życie skazanego przed osadzeniem, powiązana z oceną jego postawy podczas pobytu w zakładzie karnym, pozwalają na wysnuć wniosku, że u Z. O. ukształtowały się już właściwe postawy wobec obowiązku przestrzegania porządku prawnego. Pozwala to sądzić, że

pomimo niewykonania pozostałej do odbycia części kary pozbawienia wolności (trzech miesięcy z orzeczonych trzech lat) nie popełni on ponownie przestępstwa. Zachodzi więc wobec niego materialna przesłanka zastosowania instytucji warunkowego przedterminowego zwolnienia.

Ponadto Sąd Apelacyjny wyraża pogląd, że cele ogólnoprewencyjne kary do których odwoływał się sąd I instancji są uwzględniane przy oznaczaniu wymiaru kary, a między innymi przez ustalenie warunków zwolnienia surowszych od zasadniczo przewidzianych ustawą (art. 77 § 2 k.k.). Nie mają one znaczenia w orzekaniu o przedterminowym zwolnieniu z kary pozbawienia wolności, w których kierować się należy jedynie celami penitencjarnymi (art. 77 § 1 k.k.)

W tym stanie rzeczy zaskarżone postanowienie należało zmienić i udzielić Z. O. warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

Oddanie skazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego i nałożenie stosownych obowiązków znajduje oparcie w treści art. 159 k.k.w. Czas trwania okresu próby ustalony został stosownie do treści 80 § 1 k.k.

Z tych względów orzeczono, jak wyżej.

ZARZĄDZENIE

- o treści postanowienia powiadomić skazanego i dyrektora ZK
- akta zwrócić.

K., dnia 8.07.201r roku.